

INFOS FROIDURE

Wij danken u voor uw steun

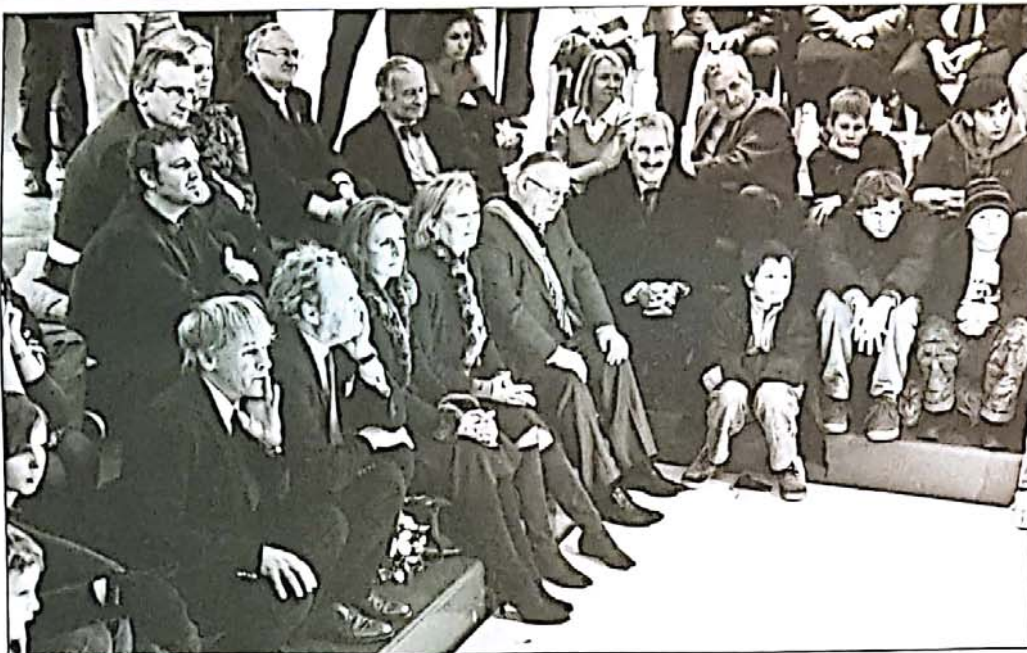
210-0398955-46

DE KRANT

VAN DE FEDERATIE

DRIEMAANDELIJKS • N1 / 2010 FEBRUARI - MAART - APRIL

DENNEN

EDITO

Beste Vrienden,

Het is meer dan 80 jaar geleden dat Abbé Froidure zijn "tehuizen in Brussel" oprichtte! (Openluchtwerken, Spullenhulp, Kleine Dennen...) Hij zou wellicht heel gelukkig geweest zijn had hij kunnen meemaken hoe zijn werk hem niet alleen overleefde maar zich zelfs uitbreidde over heel België. Hij had bevoorrechte contacten met koning Boudewijn. In diezelfde geest zijn koningin Paola en prinses Claire het nieuwe tehuis van Habbekrats in Kortrijk komen inhuldigen.

Dat zijn werk zich op een uitzonderlijke manier verder zet komt ook tot uiting in het artikel dat vertelt hoe twee broers teruggevonden werden die in 1932 naar de Openluchtwerken kwamen.

Door uw hulp breiden de activiteiten van onze Federatie zich uit. Sommige tehuizen worden groter en nieuwe tehuizen vragen om zich aan te sluiten. Wij zijn gelukkig vast te stellen dat ons werk zich uitbreidt maar laten wij toch niet vergeten dat het helaas ook te wijten is aan de altijd maar stijgende gebrokenheid in onze maatschappij.

Deze uitbreiding van onze activiteiten vraagt natuurlijk ook om meer investeringen. Daarom komen wij nogmaals beroep doen op uw edelmoedige steun. Om ons beter te leren kennen en ook beter de activiteiten die u ondersteunt te kunnen volgen, nodig ik u uit om onze internet-site te bezoeken op www.froidure.be En hen die minder "modern" zijn raad ik aan beroep te doen op één van uw kleinkinderen die u met plezier zal meenemen voor een wandeling op internet recht naar het werk dat u mee steunt. ;

In naam van de vele kinderen die wij opvangen zeggen wij u "bedankt uit de grond van ons hart".

Baron Paul van der Straten Waitlet
Voorzitter

KLEINE

Nieuwe uitbreiding Habbekrats

verwelkomt en animeert in haar zes dagcentra een groot aantal jongeren.

Kortrijk, in aanwezigheid van Hare Majesteit Koningin Paola en van prinses Claire, werd in het hart van de stad een nieuw centrum ingehuldigd. Het embleem van Habbekrats is een kereltje met grasgroene ogen en opstekend oranje haar op zijn kop dat ons bekijkt met een brutale blik, zijn tanden bloot lacht en met geheven vingers het V teken van de overwinning maakt.

In de ontvangstaal geven jongeren, opvoeders en verantwoordelijken elkaar een welkom knuffel. Er heerst een ontspannen sfeer, vriendelijk rumoerig en feestelijk. Iedereen, ook de eregenodigden, gaat zitten op de banken die rond het podium opgesteld staan. Philippe Vlerick verwelkomt iedereen in naam van zijn familie die dit huis geschonken heeft. Daarna neemt

Chris Van Lysebetten de algemene coördinator en stichter van Habbekrats het woord. Dan is het de beurt aan Don Fabulist, de verteller en schrijver van het verhaal "De jongens van de vlakke". Heel expressief door zijn vermomming en mimiek voert hij ons mee ver terug tot in 1815 op de heuvel van de Leeuw van Waterloo de avond voor de confrontatie met Napoleon Bonaparte. Gedurende meer dan 45 minuten tracht Don Fabulist zijn toehoorders te boeien, een hele uitdaging voor dit publiek. Enkelen haken een beetje af in de kronkelige bewoordingen van zijn sappig lokaal dialect maar de jongeren kennen hem al en respecteren hem want het blijft stil ...

Als hij gedaan heeft doen wij de toer van de fototentoonstelling over het laatste Habbekratskamp vlak bij de Leeuw van Waterloo "symbool van de overwinning en van de hervonden rust" na de gevechten tegen Bonaparte. Ontegensprekelijk getuigen de hilari-

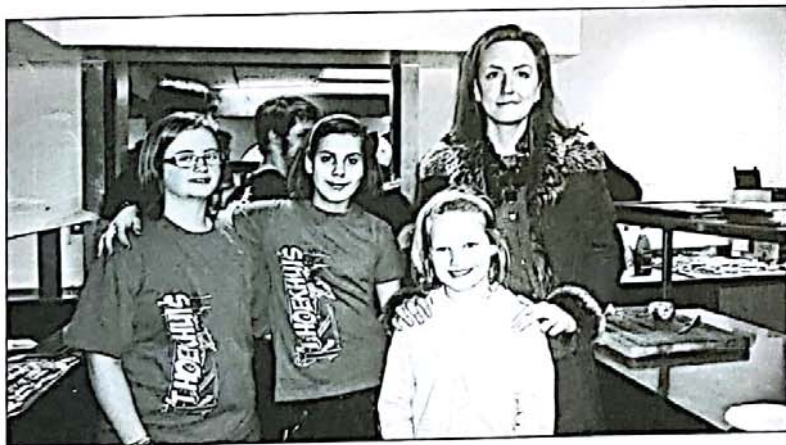

sche grimassen van de jongeren van de heersende sfeer. Wij volgen de aanwezigen en anekdotes van Chris vol bewondering voor de originele activiteiten die aan de deelnemers aangeboden worden.

Het is woensdag namiddag. Volgens de planning gaan de jongeren die naar het centrum komen op ontdekking naar de planeet FORZA in het kader van het STAPPEN project. Iedereen kiest zijn workshop. Men kan scheikundeproeven doen, dansen of circusartiest worden: goochelaar, koorddanser, kortom men improviseert ... men heeft alle tijd. Vandaag is er publiek aanwezig en wordt alles heel goed verzorgd maar dat bederft helemaal de pret niet want daarvoor zijn de jongeren gekomen. Reeds gedurende een tiental jaren zet deze voorziening zich in voor de jongeren, eerst in Gent, daarna in Antwerpen en Halle en nu ook in Kortrijk. Op een originele wijze brengt zij in praktijk dezelfde basis inspiratie die het hart en de geest van Abbé Froidure bezielde namelijk werkloze jongeren op een zinvolle manier bezighouden in hun vrije tijd, zich inzetten om hen te laten ontdekken, dat wil zeggen om hun eigen mogelijkheden te overstijgen door ontdekkingen in de natuur, in relaties tussen mensen, in waarden als "respect, gelijkheid, solidariteit en rechtvaardigheid". Daarvoor is een sterke ploeg

begeleiders nodig samen met veel creativiteit en dynamisme en geloof mij daar ontbreekt het niet aan. Elk hoekje van het centrum is speciaal ingericht vol goed humeur en uitdaging. Zij zijn duidelijk gelukkig als ze daar zijn en dat gevoel is aanstekelijk. Bij het vertrek van de hoge gasten roept een jongere heel vrolijk naar de koningin "tot volgend jaar!" Warmte, spontaniteit en vrolijkheid vierten hoogtij in het hart van Kortrijk. Bedankt voor de uitnodiging om erbij te zijn. Tot ziens bij het volgende jongerenkamp of bij de volgende inhuldiging van een nieuw centrum.

MHdB

Alerte anciens

Jean-Baptiste en Léon De Roy zijn twee anciens van de Openluchtwerken op het plateau van Stokkel. Als kind kwamen zij daarheen in 1934. De jongste van de twee is Léon en hij vertelt ons zijn herinneringen.

Jean-Baptiste en Léon waren nog maar twee heel jonge kereltjes in korte broek toen zij naar de zomervakantiecampen van Abbé Froidure kwamen. Léon herinnert zich dat zij misschien wel met 200 tot driehonderd waren. Dat is moeilijk te schatten als men drie tot vier jaar oud is. Met 2,50 BF op zak als individuele bijdrage per dag, stapten zij in dromen op de tram die voorbehouden was voor het vervoer van de kinderen tot aan het plateau van Stokkel. Daar wachtten hen de trouwe "monitoren" op voor de hele dag. De twee broers waren bij de Openluchtwerken terechtgekomen door een aankondiging in de parochie van Sint-Elisabeth in Schaarbeek. Heel wat zomers na elkaar brachten zij de dagen van juli en augustus door met lopen, graven, spelen, samen zijn. Om 16 uur kwamen zij terug met dezelfde tram vol energie maar ook uitgeput door zoveel activiteiten en allerlei ontmoetingen.

Wil u ons eens een typische dag beschrijven tijdens die vakanties op de Openluchtwerken.

De dag begon om 9 uur allemaal samen met een gebed. Daarna werden de kinderen ingedeeld in verschillende spelgroepen waaraan zij om beurten deelnamen. Er was het zakdoek trekken: dan moest men rap

per dan de tegenstander de zakdoek van zijn rug proberen te trekken. Er was de reuzenstap: dat waren lange koorden die aan een hoge mast hingen en door heen en weer te bewegen kon men de rug aanraken van één van de drie medespelers die voor je hingen. Er werden putten gegraven en zandkastelen gebouwd in de enorme zandbak enz ...

's Middags aten alle kinderen samen het middagmaal nadat ze eerst het "benedicite" gezongen hadden. Zij speelden hun boterhammen naar binnen die zij van thuis meegebracht hadden en kregen er een bol soep bij. Daarna brachten zij de namiddag door met nieuwe ploegspelen zoals bijvoorbeeld het fameuze spoorzoeken dat ons doorheen heel het park voerde totdat wij teruggeroepen werden voor het vieruurtje waar een bol warme chocolademelk voor ons klaarstond. Tenslotte de terugkeer naar huis tot de volgende morgen ...

Welke herinneringen aan Abbé Froidure zelf zijn er u bijgebleven?

Soms kwam de Abbé zelf met ons meespelen al was hij druk bezet met de verschillende activiteiten die hij overal opgestart had voor de "ketjes" zoals hij ze graag noemde. Ik herinner mij hem heel goed als een man met een groot charisma en met een zachtmoedig en vriendelijk voorkomen. Hij was serene en hij moest zijn stem niet verheffen want hij had een heel natuurlijk gezag. Zo kon hij ook streng zijn voor ons als de situatie het vereiste.

De gebroeders De Roy

Vous êtes dans leur ouvrir cette porte?

Wat heeft u persoonlijk aan die kampen gehad?

Ah, de discipline! Ja er waren regels en ik denk dat daardoor alles goed verliep. Natuurlijk waren wij niet zoals de kinderen van vandaag. Wij hadden geleerd te gehoorzamen, onze oversten te respecteren, ons zonder aarzelen te beheersen zelfs als de dingen niet helemaal verliepen zoals wij het wilden. En de sfeer was altijd heel goed. We speelden, we amuseerden ons, we leerden concrete dingen maar ook solidariteit met de anderen. Ik vraag mij af of het niet juist daar is dat bij mijn broer en bij mij de passie voor atletiek ontstaan is en onze keuze om lid te worden van de sportclub RCAS waar wij in 2003 een eervolle onderscheiding kregen.

Wat is u geworden in het leven?

Ik ben getrouwd en mijn vrouw en ik hebben een zoon die ook naar de vakantie-kampen geweest is maar wel in "de

Gelukkige School" in Zwitserland. En ik doe nog altijd aan atletiek in de club twee maal per week. Wij wonen nog altijd in Schaarbeek in het huis van mijn schoonouders. In mijn loopbaan heb ik eerst een tijd als elektricien gewerkt en daarna ben ik gedurende 27 jaar wijkagent geweest. Dat was misschien dankzij de goede, indirecte en wellicht onbewuste invloed van de leiders op onze jeugdkampen. Ik denk dat ik ook daar, bijvoorbeeld tijdens het spoorzoeken, het nut van een werkmethode en van een vorming ontdekt heb.

Heeft u nog contact met kinderen of leiders die toen naar de Openluchtwerken kwamen?

Helaas, degenen die ik nog terugzag zijn nu al overleden. Maar zij maken deel uit van mijn heel goede herinneringen en ik ben hen dankbaar voor wat wij samen beleefd hebben.

MHdB

Getuigenis

Fanny is 16 jaar. "Mijn eerste studentjob gaf mij de kans om Spaans te leren in Barcelona."

Vorig jaar heb ik de maand juli hier in de Petits Sapins van Ukkel doorgebracht. Ik zag mijn vriendinnen terug. Daarna ben ik voor twee weken naar Barcelona geweest voor een taal cursus. 's Namiddags en 's avonds had ik Spaanse les. Ik sliep in een studentenhome. Ik heb daar heel veel andere jongeren ontmoet. Om dat verblijf

te betalen heeft de Petits Sapins mij geleend dat ik de maand nadien terugbetaald heb. Ik heb inderdaad twee weken gewerkt in een privé kledingwinkel om het assortiment aan te vullen. Met een deel van mijn loon kon ik het geld terugbetalen dat de Petits Sapins mij geleend had om naar Barcelona te gaan. De rest heb ik op mijn

spaarboekje gezet en gebruik ik als zakgeld. Die studentjob deed mij bewust worden van de verschillende aspecten in het beroepsleven. Vooreerst heb ik een werksfeer ontdekt die ik niet kende met haar goede en slechte kanten. Ik heb namelijk geleerd dat het belangrijk is om in sommige omstandigheden te zwijgen ... ik weet nu dat ik geen zin heb om dat heel mijn leven te doen. Deze eerste ervaring motiveert mij echt om te studeren zodat ik een werk kan vinden dat ik echt graag doe.

LDO

INFORMATIE : FISCALE ATTESTEN 2009

Wij melden U dat de fiscale attesten voor 2009 verstuurd werden op 7 april 2010.

INFOS FROIDURE

voorzitter :

Baron Paul van der Straten Waillet

afgevaardigd bestuurder :

Jacques Sonnevile

hoofdredacteur :

Yves Rigo

redacteur :

Laure d'Oultremont

Marie-Hélène de Biolley

vertaling :

Bert Weekers / Rik Verboven

lay-out :

Anne de Wolf / Mircea Stefan

redactie / administratie /

publiciteit:

PARMENTIERLAAN 19 BUS 4

1150 BRUSSEL

TEL (02) 771 08 10

FAX (02) 771 22 02

e-mail: froidure@skynet.be

Website: www.froidure.be

210-0398955-46

F.A.F. KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 30 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie